

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa S. P.

przeciwko J. [...] Spółce Akcyjnej w J. i Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu
Państwa w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 stycznia 2016 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w G. Ośrodka Zamiejscowego w R.

z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt IX Pa [...],

1. oddała zażalenie,

2. nie obciąża powoda kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – Ośrodek Zamiejscowy w R. postanowieniem z dnia 23 stycznia 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda S. P. od wyroku Sądu Okręgowego w G. Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – Ośrodka Zamiejscowego w R. z dnia 23 października 2014 r., którym oddalona została apelacja powoda od wyroku Sądu Rejonowego w J. oddalającego jego powództwo przeciwko J. [...] S.A. w J. oraz Skarbowi Państwa

– Ministrowi Skarbowi Państwa w W. o zapłatę odszkodowania za utratę prawa do nieodpłatnego nabycia akcji.

Sąd Okręgowy wskazał, że pełnomocnik powoda w skardze kasacyjnej oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 8.156 zł. Natomiast zgodnie z art. 398² § 2 k.p.c. zdanie pierwsze skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych niższa niż dziesięć tysięcy złotych. A zatem na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna powoda jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu na to postanowienie, pełnomocnik powoda wniósł o jego uchylenie, zarzucając sprzeczność ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającego na przyjęciu, że w niniejszej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi poniżej 10.000 zł. W uzasadnieniu podniesione zostało, iż pełnomocnik powoda błędnie oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia bowiem uwzględnił wartość akcji na dzień sporządzania skargi kasacyjnej. Tymczasem wartość przedmiotu zaskarżenia powinna być szacowana według wartości akcji sprywatyzowanej spółki na dzień wydania wyroku przez Sąd drugiej instancji. Wobec tego wynosi ona kwotę 11.150 zł (382 x 29.19 zł). Pełnomocnik powoda stwierdził, że sądy rozstrzygając kwestię odszkodowań za utratę prawa do nabycia akcji zawsze przy orzekaniu biorą pod uwagę ich wartość według stanu na datę wydania wyroku. Przesądza to zatem, że data wydania wyroku przez Sąd drugiej instancji powinna być datą odpowiednią do wyznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana J. [...] S.A. w J. wniosła o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Wskazała, że wszelkie modyfikacje wniesionej już skargi kasacyjnej, czy to poprzez jej uzupełnienie o obligatoryjne elementy konstrukcyjne, czy też korygujące wartość przedmiotu zaskarżenia w taki sposób, aby sprawa stała się sprawą kasacyjną, są dopuszczalne wyłącznie wtedy, gdy nie upłynął termin do wniesienia skargi.

Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa, reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, w odpowiedzi na zażalenie wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Podniesione zostało, że powód nie wykazał, aby stanowisko Sądu Okręgowego wyrażone w zaskarżonym postanowieniu było sprzeczne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Zgodnie z art. 398⁴ § 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Spełnieniem wymagania formalnego wskazanego w art. 398⁴ § 3 k.p.c. jest samo oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia, nawet gdy jest ono błędne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2014 r., II UZ 74/13, LEX nr 1436077).

W orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być wyższa od wartości przedmiotu sporu (art. 368 § 2 k.p.c.). Innymi słowy wartość przedmiotu zaskarżenia, którego dotyczy skarga kasacyjna obejmuje tylko te roszczenia strony wnoszącej skargę kasacyjną, które zostały objęte oddaleniem apelacji przez sąd drugiej instancji i których dlatego dochodzi w postępowaniu kasacyjnym. O dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje natomiast nie wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu, o którym rozstrzygał sąd drugiej instancji, lecz wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego.

W tej sprawie powód, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, domagając się odszkodowania za utratę prawa do nieodpłatnego nabycia akcji, oznaczył w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 8.156 zł oraz przedstawił sposób jej wyliczenia. A zatem nie można uznać, że tak podana wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi omyłkę pisarską bądź „błąd matematyczny”. Tym samym prezentowane w uzasadnieniu zażalenia stanowisko pełnomocnika powoda, iż zaskarżonym postanowieniem doszło do sprzeczności

istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego jest błędne.

Warto w tym miejscu także zauważyć, że Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 maja 2007 r., I UZ 12/07 (OSNP 2008 nr 15-16, poz. 239), które przytacza strona pozwana w odpowiedzi na zażalenie oraz z dnia 3 listopada 2004 r., I PZ 23/04 (LEX nr 1124664) uznał, iż wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w skardze kasacyjnej w kwocie niższej od określonej w art. 398² § 2 k.p.c. nie podlega weryfikacji w postępowaniu zażaleniowym na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę. Gdy pełnomocnik procesowy będący adwokatem lub radcą prawnym oznacza wartość przedmiotu zaskarżenia w taki sposób, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, to wartość ta nie podlega już sprawdzeniu i korekcie, zaś skutki wadliwego jej sporządzenia obciążają stronę (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2011 r., I UZ 32/11, LEX nr 1489223 oraz z dnia 20 września 2013 r., II UZ 53/13, LEX nr 1555555).

Nie jest więc trafna argumentacja zażalenia, iż Sąd drugiej instancji nie miał podstaw, aby uznać, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i z urzędu powinien dokonać sprawdzenia oznaczonej w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia w taki sposób, aby oszacować wartość odszkodowania według ceny akcji na datę wydania zaskarżonego wyroku.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 102 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.